

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917211833
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7917211833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/X, R., o zaplatenie 1.260,73 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 12.01.2018, č.k. 12Csp/225/2017-44

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku trovách konania.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom z 12.01.2018, č.k. 12Csp/225/2017-44 žalovanému uložil povinnosť uhradiť žalobcovi sumu 757,86 EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 757,86 EUR od 30.10.2014 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II. výrok) a rozhodol, že strany nemajú právo na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 27.08.2013 uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalovaný zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalovanému poskytol pôžičku 1.500,- EUR, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 46,78 EUR. Celková suma pôžičky predstavovala 2.806,80 EUR. Z dôvodu riadneho nesplácania pôžičky prišlo k predčasnej splatnosti, a to ku dňu 29.10.2014. Zmluvou zo dňa 20.11.2017 postúpil pôvodný veriteľ nesplatenú pohľadávku žalobcovi. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predložených žalobcom súd prvej inštancie zistil, že žalovaný uhradil sumu 742,14 EUR a žalobca evidoval ako nesplatenú časť k 20.11.2017 sumu 1.260,73 EUR.

3. Právne vec súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 53 ods. 1, 5, 6 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 3 ods. 1, 2 OZ, § 39 OZ a § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v prípade úverovej zmluvy zo strany žalobcu išlo o predloženie formulárovej zmluvy, v ktorej v časti výška odplaty za poskytnutie úveru 1.306,80 EUR za poskytnutie sumy 1.500,- EUR, je neprijateľná zmluvná podmienka, spočívajúca vo výraznej nerovnosti zmluvných strán. Zo zmluvy vyplývala pre dlžníka povinnosť splatiť celkom pre žalobcu 2.806,80 EUR. Z uvedeného

dôvodu, súd takto dohodnutú odplatu vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda zmluva je v časti o zaplatenie odplaty pre veriteľa, t.j. sumy nad 1.500,- EUR a v časti povinnosti platiť úroky z úveru po jeho spoplatnení, neplatná. Odplata pre veriteľa podľa úverovej zmluvy mala tvoriť 87 % výšky čerpaného úveru. Z vyššie uvedených dôvodov, súd prvej inštancie uložil žalovanému uhradiť pre žalobcu iba sumu 757,86 EUR, ako rozdiel medzi sumou 1.500,- EUR tvoriacou výšku čerpania pôžičky a sumou 742,14 EUR tvoriacou výšku uhradenej časti pôžičky, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Aj keď v zmluve dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov a ročná úroková miera bola v súlade s platnou právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy, tak na druhej strane bolo dohodnuté také neprímerane dlhé obdobie splácania pôžičky, ktoré prináša veriteľovi rovnaké neprímerané majetkové zvýhodnenie ako neprímeraná miera nákladov alebo neprímeraná úroková miera. Práve v tom spočíva vybočenie z pravidiel morálky zo strany veriteľa v spotrebiteľskom záväzkovom vzťahu. Ak dlžník nie je spôsobilý splatiť úver za obdobie, ktoré bude znamenať pre veriteľa dosiahnutie primeranej odplaty, tak pri dohodnutí neprímeranej dĺžky úverového obdobia, prinášajúcej neprímeranú výšku odplaty, sa veriteľ vystavuje u takéhoto úverového obdobia riziku neprijateľnej podmienky.

6. Ohľadom nepriznanej výšky odplaty poukázal súd na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.08.2016 sp. zn. 9Co/175/2015-51 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/117/2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 07.02.2017 sp. zn. 13Co/540/2016 vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/17/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 09.02.2017 sp. zn. 2Co/84/2016 vo veci Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18C/157/2014, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 29.09.2016 sp. zn. 7Co/53/2016 vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10C/27/2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.01.2017, sp. zn. 23Co/166/2016 vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/476/2014. Vo všetkých spomínaných rozhodnutiach bolo konštatované, že pôžičky a úvery poskytované spotrebiteľom nemôžu byť poskytované za zjavne neprímeranú odplatu. Odplata, ktorá predstavuje výšku 87 % z poskytnutej pôžičky 1.500,- EUR, je zjavne neprímeraná.

7. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou dlhu nasledujúci deň po splatnosti, t.j. od 20.04.2014, preto súd uložil žalovanému zaplatiť prisúdenú sumu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády. č. 87/1995 Z. z..

8. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd aplikáciou § 255 ods. 2 CSP dôvodiac, že každá zo strán mala v tomto konaní úspech iba čiastočný.

9. Proti výroku II. rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a výroku III. o trovách konania, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že súd zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 502,87 EUR s úrokom z omeškania 5,05 % zo sumy 502,87 EUR od 30.10.2014 do zaplatenia a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolanie podal z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

10. Uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil vec, že dojednaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru je neprímeraná. Konštatoval, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- EUR, ktorý sa zaviazal vrátiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 46,78 EUR. Navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dojednaný úrok vo výške 32 % ročnej úrokovej sadzby. Celková čiastka, ku ktorej zaplateniu sa žalovaný zaviazal, predstavuje 2.806,80 EUR a celkové náklady spotrebiteľa s úverom predstavujú 1.306,80 EUR. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1.500,- EUR vrátane so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MF SR v súlade s § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za II. štvrťrok 2013 so stavom ku 30.06.2013, predstavovala 46,06 %. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia

zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednaní úverovej zmluvy v platnosti, odvolateľ zastával názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov do výšky dvojnásobku priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov, zverejneného MF SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za II. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 30.06.2013 vo výške 18,63 % a zároveň nepresahuje dvojnásobok priemernej výšky RPMN, zverejnenej Ministerstvom financií SR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za II. štvrtrok 2013 so stavom k 30.06.2013 vo výške 46,06 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata podľa odvolateľa je primeraná a v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi.

11. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá (II. výrok) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (III. výrok) je vecne správny, a preto ho odvolací súd v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30.04.2019 o 9:30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24.04.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

16. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

17. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený.

19. Rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 757,86 EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 757,86 EUR od 30.10.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nebol odvolaním žalobcu napadnutý, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

20. Súd prvej inštancie posudzoval jednotlivé zmluvné podmienky uvedené v zmluve, ohľadne ktorých si žalobca uplatnil nárok a dospel k záveru, že dohodnutá odmena bola v neprospech spotrebiteľa. Aj

podľa názoru odvolacieho súdu ide o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy v časti odmeny za úver a za takejto situácie má žalobca nárok iba na vrátenie poskytnutého plnenia bez odmeny.

21. Odvolací súd konštatuje, že dojednaná odmena, ktorá je reprezentovaná 87 % z poskytnutej pôžičky, je v rozpore s dobrými mravmi a ide o právny úkon neplatný podľa § 39 OZ.

22. K odvolacím námietkam žalobcu v odvolaní odvolací súd uvádza nasledovné:

23. Zo zmluvy o pôžičke č. 1081944 je zrejmé, že na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 46,78 EUR, pri ročnej úrokovej sadzbe 32 %, RPMN 32 % a priemernej hodnote RPMN 46,06 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli stanovené sumou 1.306,80 EUR, a celková suma úveru bola vyčíslená sumou 2.806,80 EUR.

24. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.500,- EUR s ročnou úrokovou sadzbou 32 %, ktorá bola stanovená v rozpore s dobrými mravmi, lebo podľa uverejnených priemerných úrokových sadzieb poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodnom období, t.j. ku dňu uzavretia zmluvy, 27.08.2013 (kedy bola úverová zmluva uzavretá) v kategórii nové úvery pre domácnosť pri spotrebiteľských úveroch splatných od 1 do 5 rokov predstavovala ročná úroková sadzba 11,55 % ročne (viď https://www.nbs.sk/_img/Documents/STATIST/URSADZ/PUM/0710-01-2013.XLS). Dohodnuté zmluvné úroky v predmetnej zmluve dosahujú takmer 3 násobok tejto priemernej výšky úrokov za obdobie spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 27.08.2013, čo nepochybne predstavuje dojednanie v rozpore s dobrými mravmi a je teda neplatné podľa § 39 OZ.

25. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dopĺňa, že takéto dojednanie je priamo v rozpore s ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

26. Keďže v prejednávanej veci odplata za úver pozostávala výlučne zo zmluvných úrokov, súd správne posudzoval, či dojednané zmluvné úroky (odplata) zodpovedali obvyklej výške úrokov pri obdobných úveroch, a nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu, v zmysle ktorej výšku dojednaných úrokov mal súd posudzovať v závislosti od výšky priemernej RPMN.

27. Nenáležitá je aj argumentácia žalobcu, že dojednaná odplata 32 % nepresahuje maximálnu výšku odplaty pri poskytovaní prostriedkov spotrebiteľovi v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.09.2014, teda dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý v prejednávanom spore predstavuje 92,12 % (2 x 46,06 % ako priemerná RPMN), pretože v čase uzavretia úverovej zmluvy dňa 27.08.2013 bola výška odplaty regulovaná výlučne § 53 ods. 6 v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tak, ako bol vyššie uvedený, teda odplata nesmela prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch a ustanovenia § 1a o maximálnej výške požadovanej odplaty v nadväznosti na ust. § 53 ods. 6 OZ bolo do nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zavedené s účinnosťou až od 01.09.2014.

28. Vyššie citované nariadenie pritom určuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie úveru, ktorá v zmysle § 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., účinného od 01.06.2014, predstavuje úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov, a preto túto maximálnu výšku odplaty nemožno vzťahovať iba na niektorú z možných vyššie uvedených zložiek odplaty, ak tieto iba samostatne predstavujú odplatu.

29. Aj v prípade použitia ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ako výkladového pravidla (aj) na zmluvy uzavreté pred 01.09.2014 (čo však v súdnej praxi nebolo zaužívané), nie je možné stotožniť

sa so záverom, že by zmluvné úroky mohli byť dojednané až do výšky dvojnásobku priemernej RPMN iba z toho dôvodu, že sú jedinou odplatom za poskytnutý úver.

30. Súdna prax je ustálená v tom, že každú zložku odplaty posudzuje z hľadiska súladu so zákonom a s dobrými mravmi, teda osobitne je posudzované vždy dojednanie o zmluvných úrokoch z hľadiska jeho súladu so zákonom a dobrými mravmi a osobitne je posudzovaná RPMN, vyjadrujúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru a RPMN predstavujú aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré nie je možné navzájom stotožňovať ani zamieňať.

32. Z vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje rozhodnutie súdu prvej inštancie, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny, potvrdil.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).